

Instagram: stela_knjige

Facebook: stela

www.stelaknjige.rs

NASLOV ORIGINALA

Torquemada

Cain's Jawbone

Copyright © Unbound, 2019

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2025

ZA IZDAVAČA

Marko Sabovljević

UREDNIK

Marina Sabovljević

LEKTURA I KOREKTURA

Borka Slepčević

DIZAJN KORICA

Siniša Subotić

SLOG I PRELOM

Dizajn studio Layout

ŠTAMPA

Alpha print, Zemun

TIRAŽ

1.000

IZDAVAČ

Publik praktikum, imprint Stela

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

GODINA IZDANJA

2025

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući foto-kopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

TORKEMADA

KAINOVA
ČELJUST

Preveo sa engleskog
Danko Ješić

Stēla

O piscu knjige

Torkemadinu knjigu zagonetki objavio je *Golanc* 1934, a napisao ju je Edvard Pouis Mejders (1892–1939).

Umetničko ime pisca bilo je Torkemada, ime povezano sa španskom inkvizicijom, jer je Edvard Pouis Mejders (prijatelji-ma poznat kao Bil) verovao da zagonetke treba da budu bolno teške, ali podjednako zadovoljavajuće kad se pronađe rešenje. Prvi je u Engleskoj objavljivao zagonetne ukrštene reči 1924, na stranicama dnevnih novina *Observer*.

Britanci vole zagonetke i vezuju se za sastavljače ukrštenih reči, uvek se radujući novim zagonetkama, i Torkemada je imao brojne verne pratioce. Džon Dikson Kar (pisac *Šupljeg čoveka*, knjige koja je proglašena za najbolju misteriju „zaključane sobe” svih vremena) bio mu je prijatelj. Verovao je da „nikad nije postojao čovek koji je tako dobro poznao senzacionalističku prozu. Torkemada iz *Obzervera* čita sve što je napisano... a već je bio upoznat sa svim što je bilo napisano. I nikad nije zaboravio ništa od toga”.

Pouis Mejder je bio poznat kao genijalan prevodilac i odgovoran je za prevod *Hiljadu i jedne noći*. Predivna pesma *Crne kadife* (omiljena pesma nagrađene engleske pesnikinje Kerol En Dafi) spada u još jedan od njegovih doprinosa. Takođe je bio kritičar specijalizovan za krimiče.

Godine 1934. objavio je zbirku zagonetki pod naslovom *Torkemadina knjiga zagonetki*. Uz neke veličanstveno teške ukrštenice, knjiga je sadržala verbalne igre, spunerizme, razne

akrostihove i anagrame – dovoljno da se čitava porodica zabavlja nedeljama.

Na poslednjih sto strana te knjige objavljen je roman-zagovetka *Kainova čeljust*.

Možete li rešiti Torkemadinu zagonetnu priču o ubistvu?

Budite uvereni da *postoji* neizbežni redosled, onaj kojim su stranice napisane, i kojim se, iako pripovedačev um može povremeno ići napred ili nazad u savremenom maniru, pripovedanje nastavlja, neumoljivo i nepopustljivo, od prve do poslednje strane.

Napomena: ova zagonetka je izrazito teška i nije za strašljivce.

NAGRADA

Godine 1934. ponuđena je nagrada prvom čitaocu koji posloži stranice pravim redosledom i obezbedi priču o šest osoba ubijenih u Kainovoj čeljusti i imena njihovih ubica.

Istovremeno sa izdanjem u mekom povezu, Unbound obnavlja taj konkurs, nudeći nagradu čitaocima koji obezbede imena ubijenih i ubica, tačan redosled stranica i kratko objašnjenje kako su došli do rešenja. Pobjednici će dobiti nagradu od 250 funti koju mogu da potroše sponzorišući ostale književne projekte na unbound.com.

Kako se prijaviti

Skenirajte i pošaljite svoj odgovor na
cainsjawbone@unbound.com

LIST ZA ODGOVORE

Ime: _____ Broj telefona: _____

Ime i/ili adresa: _____ Zemlja iz koje ste: _____

Da biste učestvovali u konkursu, ispod napišite kratko objašnjenje kako ste došli do rešenja, imena šest osoba koje su ubijene, imena ubica i tačan redosled sto stranica teksta.

Beleške o tome kako ste došli do rešenja: _____

Ubijene osobe: _____
npr. John Doe
npr. Blanche Talmonds
1.
2.
3.
4.
5.
6.

Ubice: _____
npr. Elizabeth Lazenby
npr. Thomas Atkins
1.
2.
3.
4.
5.
6.

(nastavak na sledećoj strani)

Odštampana stranica 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
Treba da bude

Odštampana stranica 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50
Treba da bude

Odštampana stranica 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75
Treba da bude

Odštampana stranica 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
Treba da bude

USLOVI KONKURSA

Prijave poslate nakon završetka konkursa neće biti prihvaćene. Takmičenje je otvoreno za sve i nije potrebno ništa kupovati. Dozvoljena je samo jedna prijava po osobi. Unbound zadržava pravo da diskvalifikuje svakog ko se ponaša suprotno duhu ili nameri konkursa.

Unbound neće prihvatiti odgovornost za prijave koje su izgubljene ili zakasnele u transportu, bez obzira na razlog, uključujući, na primer, i posledice kvara na opremi, tehničke kvarove, sistemske, satelitske, mrežne, serverske, hardverske ili softverske kvarove bilo koje vrste.

Pobednici će biti obavешteni imejlom ili telefonom (uz upotrebu detalja iz prijave) u roku od trideset dana. Vaši lični podaci neće biti deljeni ili korišćeni u druge svrhe osim ovog konkursa.

Prijavljivanjem na konkurs pristajete na uslove konkursa. Unbound zadržava pravo da odbije prijavu, ili da odbije davanje nagrade, svakom ko prekrši uslove konkursa.

Ako imate pitanja, molim vas, javite se na cainsjawbone@unbound.com

[1]

Sednem sam za sto koji mi je određen i uzmem naliveperu da bih svima zainteresovanim dao tačan prikaz onog što bi se moglo dogoditi. Nazovite me nervoznim, nazovite me vidovitim ako želite; makar je ovo malo naliveperu, ovaj pegavi crno-sivi *akvarijus*, s vrhom posebno napravljenim za mene u Amsterdamu, pohlepno. Nije mnogo radilo otkako je doletelo tako okretno za mrtvog starca. Dok gledam more, Kejsi Feris prođe oborenog pogleda. Naravno, danas je taj dan. Njen otac me podseća na bolešljive morževe. Ali ona mora, pretpostavljam, da ima nekog. Crkva Svetog Lazara u Kini već je, bez sumnje, puna. Mislim da je lakomislena; ali to me se ne tiče. Oko grobova mučenika šljuke plaču, moje srce se seća kako. Čudno je što danas toliko mislim o njemu. Nadam se da te ptice galame oko neke mrtve ribe. Ali svi lepi galebovi vole mornara. Jao.

BELEŠKE

[2]

Zaronio sam poslednji put. Nekoliko preostalih figura i slova zaplivalo je ka meni. Onda sam ih prihvatio. Nije ih bilo više. Pogledao sam oko sebe. Imao sam osećaj da sam dobio ono što sam platio. London je takav; prihvata povratak lugalice kući s nekom vrstom srdačne nezainteresovanosti. Ženina haljina je bila, pretpostavljam, dubokoumna; ta žutosmeđa haljina, u kontrastu s njenom živopisnom bojom lica, ukazala mi se, mada više kao bela naspram vesele ciglane grobnice nego kao sneg naspram ruža. Da, bila je to užasna lepota, koliko sam video, i setio sam se strogih fraza: Koja je odnela sto hiljada duša; a ja sam preživeo. Ali on nije; taj pisac je neobično umro danas. I opet su nastavili tim prokletim kursom još tri ili četiri dana: ali svi su odneti u veliku jamu pre nego što je potpuno ispunjena. Gde je bio Henri? O, stajao je kraj nje, dovoljno blizu da dodirne to malo plutajuće lice koje se nalazilo na vrhu njenog stubastog vrata kao zvončić u svojoj leji. Da li će on ceniti to?

BELEŠKE

[3]

Klement je bio prilično određen tokom jučerašnjeg sastanka: manje od dvadeset hiljada metara u proseku – sedamnaest hiljada i šeststo, da budem precizan – puna mera ubičine predivne suštine, mali čin pravde na kraju perioda kraćeg od nedelje, a onda veličanstvene stvari zauvek. Osećao sam se izvorsno kad sam uzeo drugu pilulu. Makar sam krenuo, jer sam sreo glavnu polovinu jedne izdavačke kuće; uvek su bili veoma dobri prema meni, zbog Ostina Frimana, Openhajma i Meri Roberts Rajnhart. O, mojoj majci se gadilo kad je ona otišla, čitave nedelje je mislila o njoj, gledala ju je mnogo meseci. A tu je bila i zabravljena linija. Ali ta Indijanka nikad nije došla niti se više čulo za nju. Mislio sam da je šteta što Hoder nije tu: kako divno ime za selo! Moji znaci su kišni mantil, dobre cipele. Nijedan moj prijatelj ne odmara se na mojoj stolici. Nemam stolicu.

BELEŠKE

[4]

I stvarno mislim da bih više voleo titulu maestra Džimsona, sad kad je ova nagomilana grozota ispred mene. Ali kraljica ne može da pogreši. Kiša koja je pljuštala sporo je isparavala. Tamo se, živahno hodajući od barice do barice, nalazi ser Roland Mautalorn, drhtavi starac, s namerom da kupi neki cvet za rever od Eni rumenog lica, iza crkve. Sećam se jasno, možda jer je trebalo da budem pribran iz drugih razloga, kako je ser Rolandov otac, ser Vidon, jednom video Henrija kako učestvuje u Lesirkersu i meša ga s Le Sirk d'Iver. Umesto da stvarno objasni, veselo mi je pokazala jednog dečaka u blizini koji će, kaže ona, upravo upasti u more. Okrenuo sam glavu i nisam video dečaka. Možda je već upao. U snežnom kumulusu iznad narandžastog izgleda da postoji nova rupa. Kaže mi da izgnječim sve kašikom. Da je samo pomenula palicu za golf. Ali tako je lepa. Mogu li da sumnjam u nju?

BELEŠKE